

שבת שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהינא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 28

פרשת ויקרא

ג' ניסן

שנת ה'תשפ"ג

הייתי יכול להיות הרבי הני גדול בעולם

בליל שבת דיבר הראש ישיבה על שידוך טרי של תלמיד הישיבה שנסגר בשבוע שעבר. והראש ישיבה אמר: "אני חומד לסגור שידוכים וללמד את החתן איך לחיות בבית עם שלום בית טובה, אפילו שאני יודע שאחר כך הוא ילך מכאן!"

והראש ישיבה אמר: הייתי יכול להיות הרבי הכי גדול בעולם, "אם אני יפסיק לדבר מקדושה, לדבר קצת פחות משלום בית, להגייד שדרך הלימוד היא רק לחלשים, וכך הלאה, הייתי היום הרבי הכי גדול בעולם..."

אחד הבחורים שאל: "אין לראש ישיבה את התאוה?" ענה הראש ישיבה: "לא! התאוה שלי ללמד את התלמידים שלי איך לחיות עם השם, ולחתן אותם וללמד אותם איך לחיות בבית."

דיברו על השיעור של ליל שישי שהראש ישיבה מסר בעיר לייקווד בשבוע שעבר, שזה היה שיעור פנטסטי. והראש ישיבה הגיב: יכול להיות אם השיעור של ליל שישי הייתה נמסרת בישיבה הוא כבר אוחז אחרי דרשות של כל השבוע לבחורים, והוא מחפש משהוא טרי לדבר בשיעור לאברכים. אבל אם השיעור נמסר במקום חדש אפשר להתחיל עוד פעם ברעננות ולחזור על ההתבודדות, דרך הלימוד ושלום בית.

שלום בית מביא ישועות

באותה שיחה סיפר הראש ישיבה שנפלה טעות בעלון של קרית ברסלב מהשבוע, במדור 'סיפור של צדיק' כתוב סיפור על צדיק שסגרו עליו את המקווה והוא ביקש מהשם, והשם עזר לו שהגיע מישהו ופתח לו את המקווה. אבל בכותרת הסיפור היה כתוב בגדול: "שלום בית מביא ישועות" והראש ישיבה אמר, ראיתי את הכותרת סיפור משלום בית, התחלתי לקרוא את הסיפור וראיתי שאין לזה שום קשר עם שלום בית. אבל את זה תדעו: "שלום בית מביא ישועות..."

החתן זלמן שמואל לייב אייכנשטיין גרו יאיר תלמיד הישיבה מספר: שבת מאוד יפה היה לנו עם הראש ישיבה שליט"א בשבת פרשת וישב תשפ"ג, אני רוצה לנסות לכתוב קצת דברים יפים שהשתתפתי בהם אשר יכול להיות מעניין לקוראים לדעת אותם.

תלוי איד מסתכלים

ביום שישי מיד אחרי הדלקת הנרות ישבו כל הבחורים מסביב לשולחן הסלון. והתחילו לדבר על הבנין שבו התקיים השבת התוועדות, מול המקום שהתקיימה בו השבת ארבע שבועות קודם. ודיברו גם שבבית שהייתה בו השבת הקודמת הייתה תקרה גבוהה בסלון, ובבית הזה יש תקרה נמוכה, איזה מהם יותר טוב?

והראש ישיבה אמר שכל דבר אפשר לבחון בשני סוגי משקפיים, לדוגמה: תקרה גבוהה היא מאוד טוב כי אפשר לשמוע את הכול בקול. ובתקרה נמוכה לא שומעים כל כך ברור את מה שמדברים בצד האחר של החדר. ומצד השני תקרה נמוכה היא יותר בייתי-אישי, אחרי הכול תלוי איך שמסתכלים על זה. לדוגמה: אתה נכנס לחתונה ואתה רואה שהאולם ריק, יש בקושי מזומן, אתה יכול לחשוב אחד משני הדברים, או "חתונה כל כך עלובה!" הרי לא היה עם מי לרקוד. ומצד שני אפשר לחשוב "כל כך נעים חתונה ריקה, היה לי בשבילי את החתן ואת כל המחותנים, היה מספיק מקום לכולם, לא היו צריכים להידחק, איזה נעימות תודה להשם."

באותו לילה אתה נכנס לחתונה אחרת ואתה רואה הרבה אנשים, אתה יכול עכשיו לחשוב כך: האולם היה דחוס היה בלתי אפשרי להגיע אל המחותנים. או לחשוב, איזה חמימות, הייתה חתונה מלאה, ברוך השם כולם היו שם, תודה להשם. הכול תלוי איך אתה מסתכל על זה.

בליל שבת כשיצאו לטייל אחרי הסעודה, שאל אחד את הראש ישיבה: "כתוב בשבחי הר"ן כשרבינו היה צעיר הוא תיקן את כל המידות הרעות שלו, אז איך מתקנים את המידות הרעות?" והראש ישיבה ענה: "לבכות אל השם". והבחור המשיך לשאול: "אין עוד משהו?" ענה הראש ישיבה: "זו העצה היחידה". והבחור המשיך לשאול: "כתוב שם שרבינו תיקן את המידות עוד כשהיה צעיר, עד מתי נקראים צעירים?" ענה הראש ישיבה: כתוב בצעטיל קטן שעד בן שמונה עשרה נקראים צעירים, אבל אני שהתקרבת אחר כך? אני מתחיל מעכשיו."

הילדים הם הדבר שלי

בשעת הבאטע דיבר הראש ישיבה כמה חשוב שהילדים ילמדו אצל רבינו, והראש ישיבה אמר בתוך הדברים: שבשעה שאברך מסוים הוציא את ילדיו מהמוסדות אמר לו מוהרא"ש שיום אחד הוא עוד יתחרט על כך, היום הוא בוכה על שהילדים שלו לא רוצים שום שייכות עם ברסלב. והראש ישיבה נענה: "יכול להיות שיום אחד אני יעזוב את כל מעשי הראש ישיבה שלי, אבל את הילדים במוסדות אני לא יעזוב. אני בכל תזוזה במוסדות, הילדים הם הדבר שלי."

מה זה פרימטיבי בבית פיגא, שמדברים עם הילדים בגיל שנתיים שיתגעלו מכלבים? מתי שאני ידבר

איתם כשהם כבר בני עשר? חמש עשרה?, אברך בא להגיד לי שאשתו (שאינה תלמידה של בית פיגא) הגיעה יום אחד הביתה עם כלבלב? והוא צריך לעשות עליו שמרטפות... בשבת בבוקר לאחר השיעור בזוהר, אמר הראש ישיבה: "בבית פיגא מלמדים שזה פריצות לבנות ללכת עם מכנסיים בשעת השינה. מתי שישמעו על זה בגיל 81? אני מתחיל לדבר על היופי שבצניעות כשהילדה עדיין בת שנתיים!"

והראש ישיבה המשיך: "אין עוד נשים כל כך מסורות לבעליהם כמו התלמידות של בית פיגא, אתם לא התחנתם עדיין אז אתם לא תוכלו להבין את זה."

אם אני יפסיק

לדבר מקדושה,

לדבר קצת פחות

משלום בית,

להגיד שדרך

הלימוד היא רק

לחלשים, וכך

הלאה, הייתי

היום הרבי הכי

גדול בעולם

”

והראש ישיבה המשיך: "בבית פיגא עוד לא אמרו אף פעם לבת שהיא לא יכולה לבוא לבית החינוך בגלל שהשמלה שלה לא הייתה מספיק צנוע. אלא? הבנות באות הבייתה ומבקשות לאימהות שילבישו אותם יותר בצניעות." בסעודה שלישיית אמר הראש ישיבה: "למה התקבל יוסף אצל פוטיפר כל כך יפה? אומר רש"י כי שם שמים שגור בפיו, הוא היה מדבר הרבה מהשם. פוטיפר גם היה גוי מאמין, למה הוא התפעל כל כך שיוסף מדבר אל השם? רק שפוטיפר היה גוי, כמו שיש בהרי ניו יורק אלפי גויים שהולכים כל יום ראשון לדרשה. אבל כשיוסף עושה לו תה שהוא יבקש מהשם שהתה יצא מושלם זה היה לו חידוש.

במוצאי שבת דיבר הראש ישיבה על ספרות סת"ם, כי היה נוכח שם הסופר סת"ם מו"ה בערל לעווי הי"ו. והראש ישיבה אמר: "הולכים לפתוח לשכה לסופרי סת"ם, זה יהיה בנשיאות ר' בערל, וכך בעזרת השם יכתבו הרבה מזוזות וכדומה לאנשי שלומינו. הרי מי לא רוצה שברסלב'ער חסיד יהיה הסופר שלו? אחד שהולך למקווה, אומר תיקון הכללי ומתבודד. זה היה כשאמרת לסופר מו"ה שלום פאללמאן נ"ו שיתחיל לכתוב, בזמנו הוא היה יושב וכותב בקעמפ של הבנות.

פעם אחת כשרציתי לחזק אותו, הגעתי לבקר אותו ללא הודעה, ואני מסתכל בחלון ורואה אותו שהוא יושב ואומר "ליקוטי הלכות", הרי מי לא רוצה כזה סופר? התחילו לדבר כמה עושה סופר וכמה אפשר להרוויח מזה, אמר אחד הבחורים שהוא רוצה אולי להיות סופר. והראש ישיבה התחיל מיד במקום לדרבן אותו ולחזק אותו על כך, ואחר כך הוא הסתובב אל ר' בערל ואמר לו: "אין על מה לדאוג, הוא לא יהיה המתחרה שלך. יהיה

ביקוש כל כך גדול שלא יספיקו את כל העבודה." אני מלא תודה להשם על אשר זכיתי להשתתף בשבת כל כך מפוארת עם הראש ישיבה שליט"א, אני מקווה שהקוראים יקחו עצות יפות וחיזוק מכתבה זו.

שלום אינדיק מספר: אני מודה להקדוש ברוך הוא שזכיתי לאכול את הסעודה בשבת בבוקר פרשת וירא אצל הראש ישיבה שליט"א.

אחד הולך לקחת מזה חיזוק

בדרך חזרה מבית הכנסת אמר אחד הנוכחים על אחד מהתלמידים שהראש ישיבה הקדיש לו המון זמן, שהוא מחפש כמה שיותר שהוא יוכל להפריע למקום ולהרים בעיות על הראש ישיבה, והראש ישיבה אמר: "כמה יותר שאני מתבגר אני רואה יותר נכון את מה שמוהרא"ש היה אומר תמיד: **"הדיבור הולך אל הרוחות, והכתב נשאר לדורות"**, הרבה מאוד אנשים שכל כך הרבה דיברתי איתם וחיזקתי אותם לילות שלמים, בסוף הם הלכו מכאן, אבל כשאני כותב מכתב, זה נשאר. אם אתה לא רוצה לקרוא את זה מישהו אחר יקרא את זה, אחד הולך לקחת מזה חיזוק".

כשכבר דיברו מהעניין שאל אותי הראש ישיבה על תלמיד אחר מהישיבה משנים עברו שעכשיו גר על ידי, מה הוא עושה היום, עניתי, שלפי מה שאני יודע אין לו היום כבר שייכות עם היכל הקודש, אמר הראש ישיבה: "הקדשתי עבורו לילות שלמים כשהוא היה בחור, לא היה לו איפה לישון, הכנסתי אותי לבית שלי לישון, לא היה לו אפילו כתונת שינה, אני נתתי לו כתונת שינה, ואני חיזקתי אותו מאוד, עכשיו הוא התחתן והוא שכח לגמרי את הראש ישיבה".

מי יודע את החשיבות של להתחתן?

נכנסו בשיחה על השמחות היקרות, ואחד אמר: שהוא היה השבוע בשמחה, ואחד נשא דרשה, והוא אמר בשם "גדולי ירושלים" שאם יתחילו לעשות חתונות זולות, אז הזוג לא ידעו על החשיבות של להתחתן. וזה הכעיס את הראש ישיבה והוא הגיב לו: **"ועכשיו עם החתונות היקרות הם כבר כן יודעים את החשיבות של להתחתן? אתה יודע כמה גיטין מתרחשים בכל יום?! כל בתי הדין בעיר לא יכולים להספיק את העבודה בגלל שיש כל כך הרבה גיטין, עם החתונות היקרות כבר כן יודעים את החשיבות של להתחתן?! אני לוקח את התלמידים שלי ואני מלמד אותם איך לחיות!"**

באמצע הדרך פגש הראש ישיבה יהודי שיש לו הרבה נכדים בהיכל הקודש, והראש ישיבה ניגש אליו וברך אותו "שבת שלום" והראש ישיבה אמר לו: "יש לכם נכדים כל כך יקרים, כולם יהודים כשרים ויראי שמים, הקמתם דורות יפים כל כך!"

אחרי שההוא הלך אמר הראש ישיבה: שיש הרבה מאוד אנשים שבהתחלת הישיבה הם לא רצו לדבר אתו כי המחלוקת היה כל כך חזק, עברה כמה שנים והם רואים את הנחת שיש להם מהילדים מהיכל הקודש, וכל המבט שלהם משתנה.

הפצה הכנסה

השיחה עברה להפצה, ואחד סיפר שהוא הולך להפצה עם הגיליון של קרית ברסלב, אבל הבעיה היא שהמפיצים משלמים הרבה כסף על הגיליון והאנשים לא משלמים מספיק מכדי שהמפיצים יקבלו בחזרה את מה שהם שילמו, והם מפסידים על זה כסף, והראש ישיבה אמר: "כשהולכים להפצה זה אמור לכסות את עצמו, ולא רק שזה צריך לכסות את עצמו רק צריך להיכנס עוד יותר כסף, אני לא אגיד שאם מפסידים כסף כשהולכים הפצה לא יקבלו שכר בעולם הבא, בוודאי שמקבלים שכר, אבל הפצה כן אמור להיות הכנסה".

וכך כשמתקדמים לעבר הבית עברו על יד גוי שהיה לו שערות מעניינות, הוא צבע אותם סגול, והילדים של הראש ישיבה הבחינו בו, והראש ישיבה סיפר לילדים: שאצל הגויים אין את התורה אצלם יש סוגיא {ענין} שלמה שנקראת "הגוף שלי" אני יכול לעשות עם הגוף שלי את מה שאני רוצה, הולך להגיע זמנים שאם אדם יחליט שהוא רוצה להיות בהמה הוא יוכל לעשות ניתוח ולהיות בהמה, זה הגוף שלי ואני יכול לעשות עם זה את מה שאני רוצה...

כשהגיעו לבית של הראש ישיבה, הראש ישיבה הכריז "שבת שלום". והראש ישיבה התיישב על מקומו, והראש ישיבה אמר לכל אחד מילדיו את מה שהם צריכים להכין לסעודה.

הראש ישיבה מזג את הגביע לקידוש, והראש ישיבה אמר: "היום הולך הערשי להרים את הגביע כי הערשי עשה סיום", כשהערשי כבר רצה להרים את הגביע, אמר הראש ישיבה: "אני חושב שהאורח ירים את הגביע כי הוא מפיץ, ואני חושב שהערשי הולך לוותר למפיץ", כמובן שהערשי וויתר, והמפיץ הרים את הגביע.

בשקט בשקט הוא מתחזק

באמצע הסעודה אמר אברך אחד שחמיו הוא צדיק, כי האברך הולך להפצה והוא סופג על זה ביזיונות, אבל הוא יודע את הגדולה של הפצה ואת הגדולה של ביזיונות, אבל חמיו אינו יודע את הגדולה של הפצה והביזיונות, ויש לו ביזיונות שהחתן שלו מפיץ, ועם כל זאת הוא לא אומר

מחברת פלען איט רייט וביחד תיכננו צ'רטר שיוכלו לבוא אל רבינו ראש השנה תשפ"ד.

והתחיל לדבר על שידוכים, והראש ישיבה סיפר: שהוא הציע שידוך לאברך מהיכל הקודש, והוא כמעט עשה ברוגז עם הראש ישיבה, הוא היה מלא טענות, "כזה שידוך אתה מציע לי?", "שידוך ספרדי?", "למה אני מציע שידוכים? אני חושב רק מהשם, אין לי שום נגיעה אחרת".

הראש ישיבה אמר שזה מאוד מפריע לו שבקרית יואל אין מי שיאסוף את האברכים שהיו פעם תלמידי הישיבה ומחזק אותם שיבואו עוד פעם לשיעור ולהתחזק עם העצות של רבינו, אפילו שנוספים מקורבים חדשים, אבל הרבה מאוד אברכים שהתחתנו לקרית יואל לא נשארו בהיכל הקודש, כי לא היה להם אף אחד שיחזק אותם.

באמצע הסעודה עשה אחד הילדים הקטנים דבר מוקצה, והראש ישיבה אמר לו פעם ועוד פעם: "אסור לעשות את זה בשבת, זה מוקצה", והראש ישיבה המשיך להגיד את זה ברוגע עד שהילד הפסיק.

הראש ישיבה שיבח מאוד את התלמוד תורה החדש שרק עכשיו נפתח בטבריה, והראש ישיבה הפליא מאוד בשבח המלמד, איך שהוא יושב עם מספר מועט של ילדים ומכניס בהם אמונה.

הראש ישיבה סיפר את סיפורי התפילה של הילדים, וכשהגיע לסיפור של בנו יוסף, הקריא הראש ישיבה בקול: "יוסף ביקש מהשם שהוא יהיה שמח שהוא יהודי", והראש ישיבה אמר ליוסף: "עם הסיפור הזה מתפילה עשית אותי שמח מאוד".

אני מודה להשם שהתאפשר לי להשתתף בסעודה יפה כל כך, אני מקווה שהקוראים החשובים נהנו ולמדו דברים יפים לעובדא ולמעשה.

ועכשיו עם

ההתנות

היקרות הם

נבר כן יודעים

את החשיבות

של להתחתן?!

אתה יודע כמה

גיטין מתרחשים

בכל יום?!

”

לו כלום, אמר לו הראש ישיבה: "למה אתה חושב שבגלל זה חמיק הוא צדיק? אף אחד לא מסתכל על חמיק ללמטה כי יש לו חתן מפיץ, להיפך, אם מסתכלים עליו אז ללמעלה, כי אפילו אנשים שאינם רוצים לקחת ממך קונטרס, אבל על חמיק הוא מסתכל ללמעלה כי בשקט בשקט הוא מתחזק עם החיזוק של רבינו, והוא מסתכל על חמיק ללמעלה, שיש לו חתן שהוא מחיה כל כך הרבה אנשים.

שרו את הזמירות, ובאמצע השיר ברוך ה' יום יום השחיל הראש ישיבה בתוך הניגון תפילות באידיש וזה היה מאוד יפה. והראש ישיבה שר את השיר דרור יקרא, ולכל אחד ניתנה הזדמנות לשיר סולו, וכך כל הילדים השתתפו בשירה, וזה היה לי חידוש.

לא החזיקו מזה

וכשסיימו את הזמירות שר הראש ישיבה עם הילדים: {"אמאל, בין איך געגאנגען, אין די לעכטיגע גאסן, האב איך געטראפן, א איד, האב איך אים געגעבן, שלום עליכם, האט ער געשריגן, ס'איז גוט! אוי ווי גוט, צו זיין א איד..."} {"פעם, הלכתי ברחובות המוארים, ופגשתי יהודי, נתתי לו שלום עליכם, והוא צעק זה טוב! איזה טוב להיות יהודי..."} ואחר כך שר הראש ישיבה: {"אמאל בין איך געגאנגען, אין די טונקעלע גאסן, האב איך געטראפן א מתנגד, האט ער מיר געזאגט 'מ'האט נישט געהאלטן פון דעם' האב איך אים גארנישט געענטפערט, אוי ווי גוט צו זיין א ברסלבער..."} {"פעם, הלכתי ברחובות החשוכים, ופגשתי מתנגד, והוא אמר לי 'ש'לא החזיקו מזה' ולא ענית לי כלום, איזה טוב להיות חסיד ברסלב..."}.

אומז תשפ"ד

נכנסו לשיחה ארוכה אודות אומן, ובתוך בדברים אמר הראש ישיבה: "האנשים עוד באמצע לשלם את התשלומים של הנסיעה הקודמת, אף אחד עוד לא חושב מראש השנה של שנה הבאה, אבל אני ישבתי כבר השבוע עם אלי קנאלל